

**Socialmedicinsk
tidskrift**

Åttionde årgången nr 6 2003

Redaktion

Ingvar Karlberg, redaktör och ansv. utgivare
Matilda Renström, vik redaktionssekreterare

Temareaktör

Silas Olsson och Holger Pettersson

Socialmedicinsk tidskrifts styrelse

Peter Allebeck
Kristina Alexandersson
Preben Bendtsen
Kerstin Ekberg
Jan Ekholm
Sven-Olof Isacsson
Leif Svanström
Ragnar Westerling

Mellan sjukhusen i Hammerfest, Kirkenes och Tromsø är akuta transporter vanskliga vissa tider både på land, till sjöss och i luften. Det var därför naturligt att telemedicin etablerades i Nordnorge redan för femton år sedan. Sjukhusen använde det ordinarie telenätet och utvecklade system för bildöverföring med rimliga hastigheter. Vid den tiden var det ännu inte möjligt att sända bilder via Internet.

Sedan dess har den tekniska utvecklingen varit formidabel och för användarna är det främst hastigheten i bildöverföring som imponerar. Högupplösta röntgenbilder och mikroskopiska preparat gör att diagnostikern kan sitta i en annan del av världen och omedelbart ha kontakt och ge besked till det lokala sjukhuset.

När telemedicinen visade sina möjligheter kom det att påverka tankar om koncentration av lågfrekvent verksamhet. Det är inte längre nödvändigt att ha specialkunskap inom alla medicinska områden för att kunna bedriva högklassig vård i avlägset liggande sjukhus. Koncentration och nedläggning av sjukhus fick ett annat perspektiv: ekonomi mer än kompetens.

En viktig del är lärandet. En vårdcentral fick uppkoppling till en specialistmottagning. I början visades tio patienter i veckan upp via telelänken för bedömning och förslag till åtgärd. Efter tre månader hade det minskat till två. Läkarna vid vårdcentralen hade lärt sig hur bedömningen skulle göras och vilka åtgärde som var lämpliga. "Distance learning" kanske är telemedicinens viktigaste uppdrag.

Ingvar Karlberg
redaktör